

Az alábbiakban Szalai Kitti Anderia versei olvashatóak.



Ha kíváncsi vagy, mi rejtőzik, egy gótikus hastáncművésznő lelkében!

Volt egy lány,

Ült egy fán.
Lógatta a lábát,
Felidézte álmát.

Sötétség bugyrában
Hideg, szűk utcában
Félelemmel körülvéve
Szerelme nélkül élve

Hangokat hall hátról
Hol lehet ő?? Bárhol..
Valaki mondja: Fuss!
És kifutna a mából..

El indul, bár kába
Viszi lába fájva
Fáradt már, de még Nem!
Nem állhat meg mégsem.

Követi valaki
Üldözi, őt keresi
Fut, ahogy csak bírja
Félelme nagy kínja

Be ér, be a házba
Kezét félelem rázza..
Felsiet a szobába
Az ágya mellé állna..

De nincsen biztonságban
Valaki van a házban
Követte a lény őt,
Hogy megtegye a végsőt

Az ajtó nyitva áll
A lány csak félve vár
Be sem meri csukni
Nem tud hova futni

Egy kalapos lép be
Nem léphet ő fénybe
Szemét rajta tartja
De a lány nem néz az arcra.

Kérte a férfi már
Szemét vesse rá
De a lány csak hallgatott
És a férfi fel kacagott...

Aggódva ült a lány
Ezen merengve a fán
Nem tudja már
Hogy igaz volt-e tán...

Engedj el!

Táncolni vágyom,
De lábaim eltörték.
Repülni vágyom,
De szárnyaim megtépték.

Láncra vert kezemet
égre emelve
szabadságért kiáltom!
szabaduljak végre!

Engedj el Szerelem!
Engedj el engemet!
Ne tarts bezárva,
Nem kellek én neked!

Tépd ki szívemet
Ne mérgezz csókoddal
Ha nem szeretek senkit
Nem élek nagy gonddal.

Vedd el életem,
Lelkemet elvitted.
Minden percem szenvedés
Ne kínozz engemet!

Tépj szét!
Szakíts ezer darabra!

Ezer vámpír szívja vérem!
Csontjaim tapossák porba!

Ha mindennek vége lesz,
S semmit sem érzek már
Akkor jön s nyújtja felém
Szépséges kezét a Halál...